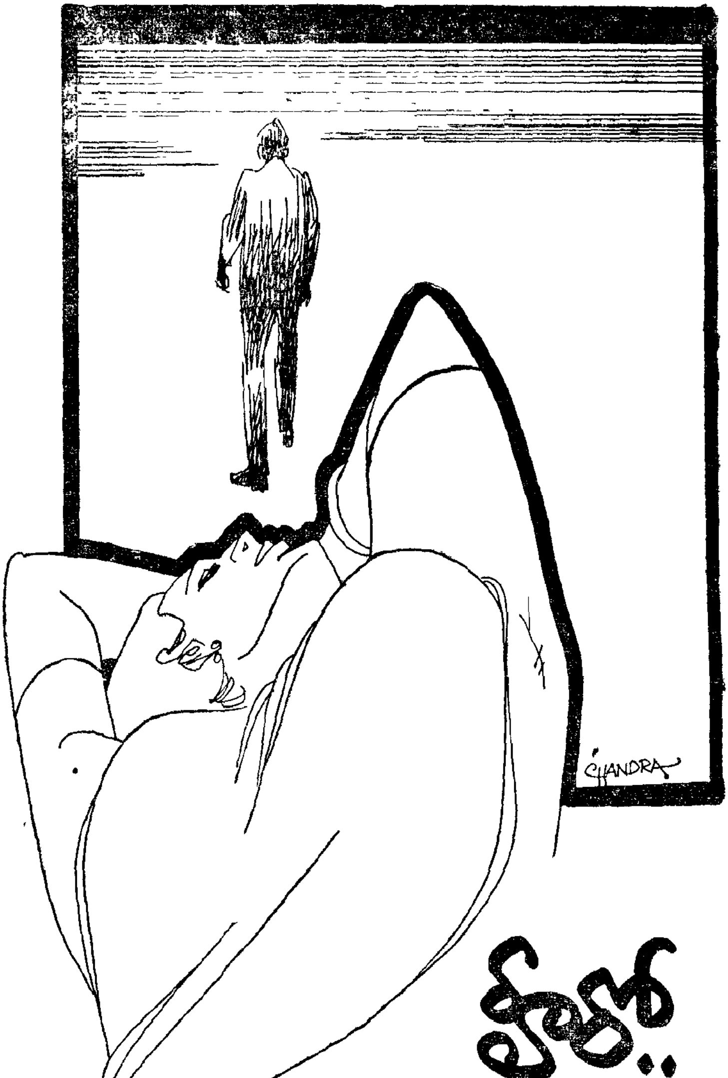

హలో!

ఎన్. తారకరామారావు

సుందరి స్టాఫ్‌రూంలోకి వెడుతుంటే హెడ్‌మిస్ట్రెస్ రమ్మందని కబురొచ్చింది.

చేతిలో వున్న పుస్తకాలు, దస్తరూ, బీరువాలో పెట్టి, తాళం వేసి, వాష్‌బేసిన్‌లో చేతులు, మొహం కడుక్కొని, ఫ్లాస్క్‌లో

కాఫీ త్రాగి నింపాదిగా వెళ్లింది.

"త్వరగా రమ్మంటున్నారమ్మా" ఆయా మళ్ళీ వచ్చింది.

"ఎవరొచ్చారూ!"

"తెలియదమ్మా. ఎవరో కారులో వచ్చారు!"

'ఎవరబ్బా!' అని మనసులో అనుకుని సుందరి హెడ్‌మిస్ట్రెస్ గదిలోకి వెళ్ళింది.

సిస్టర్ ఇగ్నాషియస్ ముందో వ్యక్తి కూర్చునున్నాడు, లుంగీ, లాల్చీ ధరించి.

"వీరు సుందరంగారు. నీ కోసం వచ్చారు!"

సుందరంవేపు అయోమయంగా చూసి నమస్కారం చేసింది, సుందరి.

"నేను రాంబాబుగారి పి.ఏ. నమ్మా. వారు మిమ్మల్నోసారి తీసుకురమ్మన్నారు" సుందరం నిలబడి చేతులు కట్టుకు చెప్పాడు.

"రాంబాబు .... అంటే .... సినిమా హీరోనా" సిస్టర్ ఇగ్నాషియస్ కళ్ళింత చేసుకు అడిగింది సుందరాన్ని.

"అవు!" అని, సుందరం, "వెళ్దామా అమ్మా. వారు ఊర్వశిలో వున్నారు!" అన్నాడు.

సుందరి తలొంచుకుంది.

"వారు నీకు తెలుసా సుందరీ-అయితే నేనూ వస్తా పద వారిని మన స్కూలుకు ఆహ్వానిద్దాం." సిస్టర్ అంది.

"రాండి పోదాం!" సుందరం దారి తీశాడు.

"నే రాను!" అమాటనేసి, సుందరి అక్కడ్నుంచి చకచకా వెళ్ళిపోయింది స్టాఫ్‌రూంలో, కుర్చీలో వాలిపోయింది.

రాంబాబు ఎందుకు కబురంపాడు! ... సుందరికి సమాధానం దొరకని ప్రశ్న.

"సుందరిగారూ! పెద్దవాళ్ళు కబురంపితే అలా రాను అనకూడదు. వారు నొచ్చుకుంటారు. పైగా వారిని చూడాలని పిల్లామేకా, పెద్దాచిన్నా ప్రొద్దుణ్ణుంచీ, హోటల్ ముందూ, సినిమాహాలు దగ్గరా, పడిగాపుల పడుతున్నారు అలాంటిది ఆయనే స్వయంగా కారుపంపి రమ్మంటే పోకపోతే ఏం బావుంటుందీ?" సిస్టర్ అన్నది.

సుందరి తలెత్తి చూసింది. సిస్టర్‌ను, ఆమె వెనుకగా నిలబడ్డ మరికొందరు సహాధ్యాయులనూ. అంటే ఈ సరికే ప్రముఖ సినిమా హీరో రాంబాబు, సుందరి టీచరుకోసం కారు, కబురు పంపాడని తెలిసిపోయిందన్నమాట!

"చూడు సిస్టర్, రాంబాబు పొరపడి వుంటాడు, నాకాయన తెలియదు. ఏ సుందరి అనుకుని నాకు కబురెట్టారో! ఆయనకు చాలామంది సుందరీమణులు తెలిసుండొచ్చు."

"అయినా పోయొద్దాం. ఇందులో నష్టమేముంది! కారుందిగదా!"

"నే రాను" మొండిగా సమాధానమిచ్చింది సుందరి.

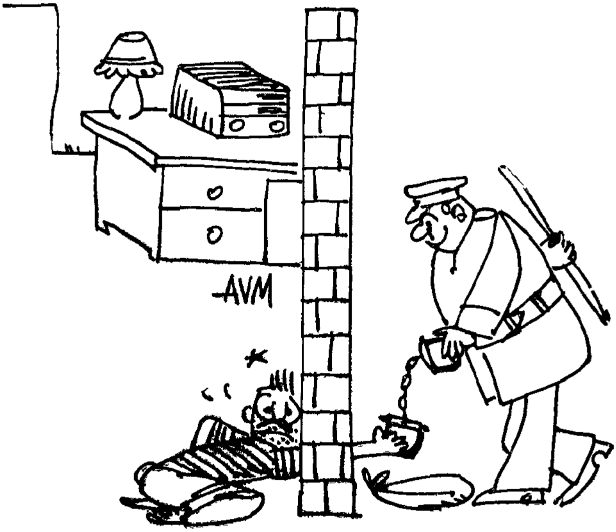

"ఒకేఒక్కసారి.... మళ్ళీ రాత్రికి మెయిల్లో అయ్యగారు వెళ్ళిపోతారు!" సుందరం చెప్పాడు. "అసలు అయ్యగారే వద్దామనుకున్నారు. కానీ ఫిలిం శతదినోత్సవం గదా!"

"అవునవును!" సిస్టర్ వంతపలికింది.

సుందరికి ఏం చెయ్యాలో క్షణం తోచలేదు. ఆ సరికే, స్టాఫ్‌రూం దగ్గర పిల్లలు కూడ పోగయ్యారు. మెరుపులా లేచి, హ్యాండ్‌బాగ్ తీసుకుని, కాంపౌండ్ దాటి, రిక్షా బేరం అడక్కుండా ఎక్కి "పోనియ్యి పట్టాభిపురం" అంది అప్పటికిగానీ ఆమె గుండెదడ తగ్గలేదు.

రిక్షావాడు ముసలివా . తాపీగా తొక్కుతున్నాడు. అలా అనిపించింది సుందరికి. కానీ అంతలోనే జాలివేసింది.

పాపం! అతని కెన్ని కష్టాలో! పిల్లలు ఎక్కువే అయుండొచ్చు! పూట గడవని బ్రతుకు అయ్యుంటుంది! అందుకే ఈ వయస్సులో....

తనెందుకు ఉద్యోగం చేస్తున్నది!

సుందరి మనస్సులో ప్రశ్నలు తరంగాల్లా ఉవ్వెత్తున లేచాయి.

'ఖర్మ' అనుకుంటే?

పెళ్ళిలో అందరూ, సుందరిని అదృష్టవంతురాలని అన్నారు. సుందరీ అలానే అనుకుంది. తొలిసారి కాపురానికి వెళ్ళినప్పుడు తనెంతో అదృష్టవంతురాలు అని సుందరి నమ్మింది అత్తమామలు, భర్త, అంతా అపురూపంగా చూసుకున్నారు. కలల బరువు, కాపురంలో మాధుర్యమూ అనుభవించే వేళలో నెల తప్పింది. అటు

కన్నవారూ, ఇటు కట్టుకున్నవారూ మరీ మురిపెంగా చూశారు. ఏదో నెలలో పుట్టింటికి తీసుకొచ్చారు చీరె, సారే పెట్టి! అంతే!

"ఏ ఈధి అమ్మా!" రిక్షావాడు ఆపి ప్రశ్నించాడు.

"అదిగో ఆ సందులో పెంకుటింటి దగ్గర ఆపు!"

కంకరరోడ్డు మీద రిక్షావాడు చిన్నగా నడుస్తూ లాక్కెళ్ళాడు. ఇంటిముందు దిగింది. రిక్షావాడికి డబ్బిచ్చి పంపేసి, తలుపు తాళంతీసుకుని లోపలి కెళ్ళింది. గుమ్మమీద చీటీ.

"మమ్మీ.

ఇవాళ మాకాలేజీకి హీరో రాంబాబుగా రొస్తున్నారు. పంక్షనుంది. నే రావడం ఆలస్యమౌతుంది.

గ్యాస్ తెచ్చా! రేషన్‌షాపులో పంచదార లేదుట.

రమణ"

"ఓరిదేవుడా. ఈ రాంబాబు ఇంట్లోకి కూడా వచ్చాడే!" అనుకుంది సుందరి.

ఏమీ తోచక, ఏమి పనిచెయ్యాలనిపించక, వాలుకుర్చీలో జారగిలబడ్డది.

గోడమీద నాలుగైదు పటాలు. అందులో హీరో రాంబాబు కూడ ఉన్నాడు.

"ఆ సినిమాబొమ్మ లెందుకూ!" అంటే "ఉండనీవే! ఆయన నా అభిమాన హీరో" అని రమణ తియ్యనివ్వలేదు.

ఆ హీరో ప్రక్క ఫొటో....సుందరి కాలేజీలో తీయించుకుంది. సుందరి కాక మరి నలుగురున్నారు. ముందు కుర్చీల్లో రమ, ఉష, గాయత్రి. వెనుక నుంచున్నది సుందరీ,భారతి. ఆ ఫోటో కోసమని సుందరి పట్టుచీర అమ్మది కట్టుకుంది. మిగతా స్నేహితురాళ్ళంతా లంగా ఓణీలె. కాకపోతే భారతి మాత్రం నూలు చీర కట్టుకుంది. మిగతా ఫోటోల్లో రమణ కొయ్యగుర్రంతో నిలుచుని తీయించుకుంది. వెధవ అనాదే గుర్రం చెవుపట్టుకుని హీరోలా నిలబడ్డాడు.

అలా గోడమీద ఫోటోలు, క్యాలెండర్లు చూస్తూ అలసట, నీరసం, ఆలోచనతో మగతగా పడుకుంది.

మగత నిద్రలో ఎన్నో కలలు.... కొన్ని రంగురంగుల కలలు కొన్ని సాదా కలలు—మరికొన్ని పీడకలలు.

తొలిచూలు మగపిల్లవాడు బొద్దుగా ఎర్రగా వున్నాడు. వళ్ళో పడుకోబెట్టుకుని స్తన్యం ఇస్తుంటే, స్వర్గధామంలో తేలుతున్న అనుభూతి. ప్రక్కలో పడుకోబెట్టుకుని, నిద్రలో బాబు కలలో తన్నుతున్నా, గుప్పిట మూసుకుని, నిద్రలో నవ్వుతున్నా చూడటం ఎదో ఆనందం!

బారసాలరోజు, భర్త రాలేదు. గ్రీటింగ్స్ మాత్రం పంపాడు. భర్త ఊహలు, ఆలోచనలు సుందరికి తెలుసు. అందుకే తల్లీ తండ్రీ, అత్తమామల మాటలు కాదని, కొడుక్కి వెంకట రమణమూర్తి అని పేరు నిర్ణయించింది.

బాబు పెరుగుతున్నాడు. బోర్లపడటం, ప్రాకటం, తప్పటడుగులు వేయడం అన్నీ సుందరికే స్వంతమైనాయి.

ఏడీ భర్త?

అడపా దపా, సెక్రటరీతో రావడం, లేదా, ఏదో పత్రికలో వార్త. అంతే

సుందరికి గుబులెక్కువైంది. భర్తకు తను గుర్తులేదా? దంపతులైన తొలి రోజుల్లో చెప్పుకున్న గుసగుసలు, ఆశలు అన్నీ ఆయన మర్చిపోయ్యాడా?

అందుకే భర్తకు ఉత్తరం వ్రాసింది జవాబు లేదు. గుండె రాయిచేసుకుని కొడుకుతో బయలుదేరింది. భర్త స్టేషన్‌కు రాలేదు. వెతుక్కుంటూ భర్త దగ్గరకు వెళ్ళింది. ఆయన ఇంట్లో లేడు. పి.ఏ. ఉన్నాడు.

"ఎవరండీ మీరు?"

సుందరికి తల కొట్టేసినట్లయింది. తన భర్తయింట్లో తనెవరో చెప్పుకోవాల్సి వచ్చినందుకు

"తెలిసినవాళ్ళమే" అంది. గుండెల్లోంచి వచ్చే దుఃఖాన్ని, అసహాయతను ఆపుకుంటూ.

మూడేళ్ళ బాబూ. తను ఏంచెయ్యాలి?

"అయ్యగారెప్పుడొస్తారు?"

"ఇవుట్‌డోర్ కెళ్ళారు కాశ్మీర్‌కు. యింకో వారందాకా రారు."

నీరసం నిస్సహాయత ఆవరించాయి. దిగాలుపడి కూర్చుండే సుందరి, పి. ఏ. దయదల్చాడు.

"సాయంత్రం అమ్మగారొస్తారు. వారిని కలవండి. మీ కేదన్నా సహాయం చేస్తారు."

సుందరి ఆశ్చర్యపోయింది. తనను బిచ్చగత్తెగా చూసినందుకు, [illegible] ఇంతకూ మరో 'అమ్మ' ఎవరు?

"మీకు తెలియదులెమ్మా. అయ్యగారు అసలు భార్యను వదిలేసి, సినీతార ప్రేమకుమారిని వివాహం చేసుకున్నారు.... ఆవిడ స్టూడియో కెళ్ళారు. సాయంత్రం వస్తారు."

తన ఉత్తరాలు చేరలేదా?

భర్త తనను వదిలేశాడా?

భవిష్యత్తు అంధకారమేనా?

బాబు పాలరాతి గచ్చుమీదపడి ఆడుకుంటున్నాడు. శూన్యమైన భవిష్యత్తుని ఊహించుకుంటూ సుందరి దిగాలుగా కూర్చుంది.

సాయంత్రం దీపాలు పెట్టాక ప్రేమకుమారి వచ్చింది. సుందరిని చూసింది. చూసి "ఏంకావాలి?" అని అడిగింది యధాలాపంగా.

సుందరి మాట్లాడలేదు. అలా వారం గడిపింది పి. ఏ. వచ్చి ఏంకావాలో అడిగి వెడుతుండేవాడు. ప్రేమకుమారి ఏ అర్ధరాత్రో వచ్చి వెడుతుండేది.

నిద్రలేకుండా భవిష్యత్తుని తల్చుకుంటూ, రాంబాబుకోసం ఎదురుచూసింది సుందరి.

రాంబాబు వచ్చాడు. సుందరిని చూశాడు. "ఎప్పుడొచ్చావు! ఏం ఇబ్బంది లేకుండా ఉందిగదా! ఏం కావాలన్నా పి.ఏ.ని అడుగు!" అన్నాడు.

అంతే!

ఆ తర్వాత నెల వుంది సుందరి. రాంబాబుకు తీరికలేదు – సుందరిని పలకరించ లేదు.

ఇలా ఎన్నాళ్ళు?

తిండికి మొహంవాచి వచ్చిందా! లేక భర్త దగ్గరున్నానన్న సంతృప్తికోసం వచ్చిందా? తేల్చుకోలేకపోయింది సుందరి.

అదే ప్రశ్న ఓ రోజు రాంబాబును అడిగింది

రాంబాబు అప్పుడే అంత అర్ధరాత్రి దాటాక వచ్చాడు. రంగు మొహంమీద అలాగే వుంది. అలసటలో బెడ్ మీద వాలిపోయ్యాడు. ప్రక్కన ప్రేమకుమారి మళ్ళీ తెల్లారితే రాంబాబు వెళ్ళిపోతాడు. అందుకే చొరవతీసుకుని లోపలకు వెళ్ళింది

"ఏం కావాలి?"

"మీతో మాట్లాడాలి!"

"అర్జంటా!"

"ఊఁ ఏకాంతంగా మాట్లాడాలి."

బద్ధకంగా లేచి వరండాలోకొచ్చాడు. సిగరెట్ ముట్టించుకుని, కాళ్ళు పోర్టికో గోడను తన్నిపట్టి, "త్వరగా చెప్పు!" అన్నాడు. ఆ అనటంలో విసుగు వుంది.

"నా సంగతేం తేల్చారు?"

"తేల్చడానికేముంది?" యిప్పుడు నీకేం కష్టమొచ్చింది? నీ కేంకావాలన్నా చూడమని పి. ఏ.కి చెప్పాను. ఇక్కడ వుండటం ఇష్టంలేకపోతే వేరే ఇల్లు తీసుకుంటాను. అక్కడ వుండు!"

సుందరికి నోరు పెగల్లేదు. రాంబాబు లేచివెళ్ళి తలుపేసుకున్నాడు

సుందరికి ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. డబ్బు మేడలు, కారు అన్నీ పుష్కలంగా వున్నాయి. రాంబాబు వాటికి కానేందుకు బ్రతికేందుకు రక్షణ ఇస్తాడు, తాళి కట్టినందుకు. కానీ, ఆయన భార్యగా... ఆయన కష్టసుఖాల్లో భాగం పంచుకునేందుకు తనకు అవకాశం లేదు! పంజరంలో బ్రతుకు గడపాలి సంవత్సరాల తరబడి, ఆయనకోసం ఆయని పిలుపు కోసం, చకోరపక్షిలా వేచి ఉండాలి!

సుందరి వచ్చేసింది

తను కోరుకున్న జీవితం ఇది గాదు. అందుకే బంధువుల్ని, మిత్రుల్ని అందర్నీ వదులుకుని వాళ్ళ సానుభూతి, అనునయం అందనంత దూరంగా వచ్చి జీవిస్తున్నది

బయట కారు ఆపిన శబ్దానికి కలలు చెదిరాయి సుందరికి. మగత వదిలిపోయి లేచి తలుపు తెరిచింది.

ఎదురుగా రాంబాబు!

ప్రక్కన రమణ!

"మమ్మీ అలా వున్నావేం! ఈయన రాంబాబుగారే! కావాలని మనింటికి వచ్చారు "

రమణ ఎంతో ఉత్సాహంగా సుందరిని

నెట్టుకుని లోపలకెళ్ళి కుర్చీలు సర్ది "రాండి సార్" అన్నాడు

రాంబాబు వచ్చి కూర్చున్నాడు. సుందరి వంటగదిలో కెళ్ళింది.

క్షణాలు, నిముషాలు గడిచాయి. సుందరి గడపకానుకుని శూన్యంలోకి చూస్తూ కూర్చుంది. ఈయన ఎందు కొచ్చాడు? తన బ్రతుకు ఏం కాబో తున్నది? అని ఆలోచిస్తూ.

"అమ్మా! ఆయన పిలుస్తున్నారే! రా!"

సుందరి వెళ్ళింది. రమణ చాల విచిత్రంగా ఇద్దరినీ చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

"రమణా! మీ అమ్మతో కొంచెం మాట్లాడాలి. నీ కభ్యంతరమా?"

"లేదండి!"

"అయితే కొంచెంసేపు బయటకు వెళ్ళు!"

రమణ బయటకు వెళ్ళాడు.

2

రమణ మళ్ళీ ఇంటికొచ్చేప్పటికి బయట కారు లేదు. సుందరి మాత్రమే వుంది!

"మమ్మీ! ఆయన వెళ్ళిపోయ్యారా?"

"ఊఁ!"

"రాంబాబుగారు మద్రాసు రమ్మన్నారే నన్ను హీరోగా చేస్తారట."

"అహా!"

"పరీక్షలవగానే వెళ్ళిపోతానే!"

సుందరి మాట్లాడలేదు

"ఏమంటావమ్మా! అంతటి హీరో పిల్చి, పైకితీసుకొస్తానంటే. .అదృష్టమే గదమ్మా!"

సుందరి కళ్ళు నీళ్ళతో నిండిపో యాయి. కొడుకువేపు ఆశగా, బేలగా, చూసింది.

"రమణా! రాంబాబుగారు నీ కన్న తండ్రి! ఆ సంగతి తెలుసా?"

రమణ ఆశ్చర్యపోయాడు.

"నీకు రెక్కలొచ్చాయి నీ యిష్టం. వెడితే వెళ్ళు! కానీ నీకు కొన్ని విష యాలు చెప్పాలి. అది నా ధర్మం! విన్నాక నీ యిష్టం! ఆయన నిజంగా హీరోనే! కానీ నాకు మాత్రం దొంగ. నా జీవిత మాధుర్యాన్ని దోచేశారు. ఇప్పుడు నా కొడుకుని దొంగిలించబోతు న్నాడు!" సుందరి లేచివెళ్ళి మొహం కడుక్కుంది. చెరిగిన జుత్తు సరిచేసు కుంది. బొట్టు పెట్టుకుంది.

ఆమె గదిలోకి వచ్చేసరికి, రమణ రాంబాబు ఫోటోతీసి అటకమీద విసిరే స్తున్నాడు.

✻